

A VIII. fejezet a káros vadak irtásáról szól. Medvéket, farkasokat és ragadozó madarakat — a mennyiben azt a személy- és vagyonbiztonság követeli — rókákat, borzokat, görényeket, nyesteket, vidrákat, menyéteket, vaddisznókat, varjakat, szarkákat és csókákat — tulajdon vagy haszonbérbe birt földlein — bárki pusztíthat.

Fegyverrel azonban — vadászati jegy nélkül — az említett ragadozó vadakat felkutatni tilos.

A méreggel való irtást csak az állami közegek teljesíthetik.

A IX. fejezet szól a vadászati kihágásokról s azok büntetéséről.

(Közli: Péch K.)

Vadászati tárcza.

A gödöllői udvari vadászatok eredménye 1894-ben.

Közli: Kallina Károly, m. kir. főerdőmester.

A gödöllői udvari vadászatok a múlt vadász-évben is, Ferdinánd Toscánai nagyherceg Ő Fensége nyitotta meg, ki Lillien báró hadsegéd és kamarás kíséretében 1894. évi szeptember hó 4.-én Gödöllőre érkezvén a következő napon — ámbár a bögés még nem igen volt hallható — a valkói erdőgondnokság kerületébe rándult ki. Itt kezdte meg a cserkészetet, a mit aztán a mácsai erdőgondnokság kerületében jó sikerrel folytatott.

A tavalyi vadászatokon Ő Felségén kívül még részt vettek, Leopold bajor herceg Ő Fensége, Hohenlohe és Lichtenstein herceg főudvarmesterek, Paar gróf főhadsegéd, Gelbsattel báró bajor százados, Szt.-Quentin gróf alezredes és dr. Kerzel udvari orvos, mint udvari vendégek; továbbá részt vettek és pedig ez idén először Ő Fensége Sándor, Szerbia királya, Csirics főhadsegéd kíséretében és Ő Fensége József Főherceg fia, a megboldogult László Főherceg, Dorner kapitány kíséretében.

A vadászatok alatt, melyek felváltva részint cserkészet, részint hajtások útján gyakoroltattak, elejtetett összesen 18,424 darab vad; ebből esik hasznos vadra 13,204 darab és kártékony vadra 5220 darab. Ezt az eredményt a következő vadnemek szolgáltatták: volt 59 drb szarvasbika, 93 drb szarvastehén, 74 drb vaddisznó, 66 drb őzbak, 6699 drb nyul, 499 drb üregi nyul, 2 drb nyírfajd, 29 drb vadpulyka, 1 drb királyfácán, 2289 drb közönséges fácán, 2978 drb fogoly, 187 drb szalonka, 101 drb vadrucza, 53 darab fürj és 74 drb egyéb féle hasznos vad, kártékony vad pedig volt: 1 vidra, 232 róka, 29 borz, 27 vadmacska, 5 nyest, 86 görény, 482 menyét, 192 sündisznó és 1245 darab különféle szörmés állat, továbbá 16 sas, 106 héja, 179 karvaly, 406 vércse, 1 bagoly, 1847 kánya és szarka és végre 366 darab egyéb szárnyas.

A felsorolt vadakból Ő Felsége elejtett 8 drb szarvasbikát, 1 drb szarvastehenet, 9 drb vaddisznót, 5 drb őzbakot, 64 drb nyulat, 1 drb nyírfajdot, 225 drb fácánt, 6 drb foglyot, 12 drb szalonkát, 2 drb rókát, vagyis összesen 333 darabot.

Ő Felsége Sándor szerb király tiszteletére a gödöllői kir. kastélykert nyugati részével határos Haraszt nevű erdőrészben 1894. évi október hó 15.-én tartott udvari vadászon teritékre került: 112 drb nyul, 125 drb fácán, 3 drb fogoly, 9 drb szalonka, 9 drb vadpulyka, 1 róka és 1 vaddisznó. Ezen vadakból Ő Felsége a szerb király lőtt 4 drb nyulat és 12 drb fácánt.

A visegrádi m. kir. erdőgondnokság kerületében az 1894. évi szeptember hó 22., 23. és 24.-én tartott udvari cserkészvadászon 7 drb agancsár került teritékre; s ezek közül királyunk Ő Felsége 3, Leopold bajor herczeg Ő Fensége 4 darabot ejtett el.

Erdőségeinket a tavalyi téli nagy havazások következtében még márczius hó 24.-én is majd méternyi magasságu hóréteg borította; már a nagy havazásokon való tekintettel is előre látható volt tehát, hogy az 1895. évi vadászidény nem fog oly kedvező eredménnyel záródni, mint az előző évi.

A gödöllői cs. és kir. udvari vadász hivatal sem költséget, sem fáradságot nem kimélt, hogy a vadállományt, a hol csak lehetséges, takarmánnyal bőven ellássa, az erdőgondnokságok pedig az utszéli lecsüngő fenyő és lágyfák ágainak szorgos legalyasztásával iparkodtak a vad etetését lehetőleg támogatni: de a szép és eléggé nagy vadállomány tetemes része mégis áldozata lett az igen hosszú és kemény télnek.

Legtöbbbet szenvedtek vadászterületünkön az özek, melyek gyenge testalkatuk miatt a magas havon át csak nehezen tudtak a vadállásokhoz, az etetőkhöz jutni és ha azokat végre átázva-fázva el is érték, utközben annyira kimerültek, hogy közülök számosan ott multak ki az etetők közelében.

A mult évben ismertetett hóeke alkalmazása a mult télen is teljesen bevált, úgy, hogy ezt az eszközt teljes megnyugvással s a legmelegebben ajánlhatom minden szaktársnak és vadászatkedvelőnek.

A mit a vadállományban a zord és tartós tél rontott, azt a kedvező tavasz ismét jóvá tette, a mennyiben a jól takarmányozott és szorgosan ápolt vad ismét kedvező szaporulatnak indult.